

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the WORKERS and FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, a joint stock company, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, at its head office and place of business, at the corner of PRITCHARD AVENUE and MCGREGOR STREET, in the CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавнич. Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськ. Робітнич. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ВІЯСНЮЙТЕ ТРУДЯЩИМ ТЕПЕРІШНЄ ПОЛОЖЕННЯ НА ЗАХ. УКРАЇНІ!

Слідуюче число "Українських Робітничих Вістей" буде присвячене останнім подіям на Західній Україні під Польщею. В тому числі буде обговорений "пастирський лист" митрополита Шептицького та його єпископів до своєї пастви, заяви різних лідерів українських буржуазних партій та преси з оглядом цих подій, протести в Радянській Союзі, голоси радянської преси, останні вісті про карні заходи на землях Західної України і все, що стосується до польсько-шляхетської окупації українських земель. Зокрема буде вміщено ряд листів із старої краю про те, що виробляли й далі виробляють польські карні заходи по українських селах.

Ми видаємо у вівторок це число спеціально тому, що в суботу й неділю, 15 і 16 листопада майже по всіх місцевостях нашої організації обходившись осями роковинами розстрілу польсько-шляхетською владою галицьких революціонерів Мельничука й Шеремети. Боротьба й тоді провадилася така сама проти польської шляхти, як провадиться й зараз. Отже це святкування треба тісно зв'язати з теперішніми подіями на Західній Україні і вяснити працюючим не тільки останні події, але уся боротьбу українського трудового народу з польсько-поміщицькою окупаційною владою.

Присвячене цим подіям число ми розішлемо в додатковій кількості усім листопадним прескомам для поширення його між присутніми на представленнях і концертах, що їх організації влаштуватимуть з нагоди цього свята, а в користь своєї робітничо-фармерської преси.

Промовці, що виступатимуть на концерт-мітінгах, повинні взяти з того числа "Укр. Роб. Вістей" потрібні матеріали для своїх промов, як також і з попередніх чисел, в яких ми вже широко вяснювали усі погроми фашістських карних загонів по українських селах.

НОВІ ВИСТУПИ ФАШІСТА ВЕБА

Вінніпегський мейор міста містер Веб хоче бути хоч маленьким Пілсудським. Він також хорює на "оригінальність" своїх виступів. Він одного дня збирається кидати в Ред-рівер лідерів ОВЮ; на іншому мітінгу його висвітлюють за чужеродні вибрики проти лібералів і то на мітінгу, на який його спеціально запрошено; знову іншого дня він везе вже до Вінніпегу індустрію з різних інших міст, або й з країни; а вже найбільш улюбленою його темою є комуністи. Що він тільки з ними не зробив би?

Вже не раз він погрожував комуністам різними карами, депортаціями, нахвалювся змести їх з лиця канадійської землі. А отже знову перед міськими виборами, виступив Веб з великими погрозами проти комуністів. Переконані в хоч би на викиданні з міської сали тов. В. Н. Колісника, що "один в полі не воєнка", Веб цим разом пішов до вінніпегських оренджменів, які 5 листопада справили якісь роковини в Мелборо готелі й там клякв їх виринути в похід проти комуністів.

Веб сказав там, що він навіть зречеться подорожувати по світі за індустріями для Вінніпегу, а замість того поїде по цілій Канаді й підіме "Гейл оф Колумбія" проти комуністів, якщо консервативний уряд в Оттаві не підтримав кроків і не депортує з Канади усіх комуністичних лідерів.

Щоб надати своїй заяві більш-дон-кіхотського значіння, Веб бундючно заявив присутнім оренджменам: "I will bet you dollar to doughnuts that the newspapers are afraid to publish that statement."

Тобто, що преса навіть буде боятись опублікувати його заяву. А далі Веб скажеться, що він сам один як палець вже п'ять літ бореться проти комуністичної небезпеки і до цього часу йому навіть ніякі Санчо-Панчо не поміг.

Ну, вже таки з тим ми ніяк з Вебом погодитися не можемо. Навіть українські його помічники можуть такою заявою дуже обуритися. Вони ж так ширю на кожному кроці Вебові допомагали. Знову ж таки поін та містер Рос, з якими Веб ще так недавно влаштував "протестаційні мітінги" у Вокер театрі, адже ж вони не тільки помагали, але стояли разом з Вебом в передових рядах наступаючої проти комуністів армії.

Та не зражаючи такими невдачами, Веб рішив пошукати ще собі спільняки в особі прем'єра Канади, Бенета. Як тільки Бенет поверне з імперіальної конференції з Лондону, то він, Веб, негайно поїде до Оттави і розп'ятає, як довго терпіння комуністів в Канаді консервативний уряд. Він зажадає від консервативної партії, щоб вона зараз же взялася за депортування комуністів, але не рядових членів партії, бо "вони нічого не винні", "вони не знають, що роблять", але щоб депортувала комуністичних провідників, а депортуючи, щоб взяла відбитки з їхніх пальців, фотографії, щоб в цей спосіб завжди замкнути їм поворот назад до Канади. А якщо консервативна партія не послухає Веба, він тоді вирушить в подорож по цілій Канаді й підіме ціле населення проти комуністів.

Отже не відкладаючи справи навіть до приїзду Бенета, Веб кличе оренджменів почати наступ таки зараз і організувати кампанію від океану до океану. Бо безробіття зростає і винні йому комуністи. Самі безробітні — це найкращі люди, це нещасні люди, їх треба жаліти, але комуністи тільки погіршують положення безробітних... Бо кажуть, що їм треба давати їсти. Веб каже, що не їсти треба давати безробітним, але що їм треба жаліти.

А послухайте, які страхи проповідуть комуністи. Вони кажуть: лози, ніш, щоб робітники не мали роботи. От забув тільки Веб вказати хоч на один приклад, що вже було в Канаді знищено на розказ комуністів і то так знищено, що аж робітники остали без роботи. Поки що ми бачимо, що на розказ таких, як Веб, поліція бе й розвалює голови безробітним, коли вони приходять до міських рад за допомогою, або прапею.

Довго говорив ще Веб в погромницькій дусі, дуже жалівся, що він одиникий, що нема організації ні в місті, ні в міській раді (яка ж це обида для лейбористів!), ні на широкій дорозі, ні на малій стежці, яка допомогала б Вебові боротися з комуністами. Сам один він, як білинка в полі.

Симсон, Блумберг, містер Гіс — всі вони повинні дружно запротестувати проти такої зневаги, проти такої недоцінки їхньої-проти-комуністичної роботи в минулих федеральних виборах і у вінніпегській міській раді! А "Канадійський Фармер"! Адже ж він ту саму медисину, що зараз пропонує Веб, пропонував і клякв за нею годосувати ще в федеральних виборах! І Веб так хутко забув все це!

Веб у своїй міській роботі знає, що тільки з комуністичних виступів! Він знає також, як вічно подорожуючий мейор. Коли він минулими роками подорожував за індустрією для Вінніпегу, то цим разом досить тяжко когось дурити, що він поїде по індустрію. Бо як ти за нею поїдеш, коли ніяк не витягнеш з економічної кризи. Хоч би ти тут зібрав усіх оренджменів і Ку-Клукс-Кланів з цілого світа, то не витягнеш індустрію з кризи. Тож нехай вона гине в галицькій країні, а Веб тимчасом використовуватиме комунізм. Бо ніхто ж інший, тільки комуністи кажуть, що ніякі капіталістичні Веби на світі не витягнуть вже ні своєї індустрії, ні свого різного господарства з економічної кризи, і що витягне їх тільки соціальна революція, але не дія Вебів, не дія капіталістів, але для них, як для голодних і холодних ходять вулицями капіталістичних міст, яким капіталістична поліція розбиває клобачи голови, пакує в тюрми, гошить з одного міста до другого.

Іні фотографіїм облич комуністичних провідників, ні відбитки їхніх пальців, ні депортацією їх з Канади ні Веб, ні канадійські капіталісти не витягнуть своєї індустрії, ні різничу з економічної кризи. А тимчасом і не спинять вони визвольного руху працюючих. Якщо ці панове нам не вірять, то можуть запитати царських сатрапів, як більш досвідчених в цій справі людей. А за їхніми адресами не треба довго шукати, їх є багато і в Канаді. А вони найкраще знають, чи спинив цар репресіями та депортаціями на Сибір революціонерів визвольний рух трудящих своєї імперії.

ПІСНЯ НІМЕЦЬКОГО КАПІТАЛІСТИЧНОГО СОЛОВЕЙКА В ПАРЛЯМЕНТІ

Комуністи зустріли уряд Брюнінга окликами "уряд голоду", а потім цілий час перебивали його промовою промовою.

В Берліні 10 жовтня відбулося засідання райхстагу. Райхканцлер Брюнінг оголосив коротеньку промовою декларацию уряду. Один депутат схарактеризував Брюнінгові монологу, виголошений "високим стилем", як "чисту поезію". Про кризу що "чисту поезію" виглядали залізниці па-зурі уряду монополістичного капіталу, що намагається вийти із кризи, звинувачили рівень мас до злиденної існування та готується придушити опір мас воєнною і залізом. Націонал-соціалісти і соціал-демократи декларацию уряду зустріли абсолютною мовчанкою. Тільки 77 депутатів компартії, даючи гостру відсіч декларации уряду, висловили незадоволення трудящих, що дедалі збільшується незадоволення, яке зокрема виявилось в 130-тисячному страйковий металістів. Про цей страйк металістів Брюнінг не сказав жадного слова. Уся комфракція зустріла райхканцлера Брюнінга бурливыми вигуками: "Уряд голоду".

Брюнінг починає декларацию з посилення на світову кризу. — Скрізь завмирає господарче життя, — каже Брюнінг, — скрізь збільшується безробіття... (Комуністи з місяця: "Але збільшується й прибутток"). — "Ми живемо в дуже серйозний час, — каже далі Брюнінг: — Нужденність велика, уряд докладає всіх сил, щоб здійснити свою програму". (Останні слова райхканцлера тонути в вигуках комуністів. Лебе закликає комуністичну Леова до порядку): "Уряд вимагає відкинути усі пропозиції проти програми надзвичайних наказів". (Шум на лавках комуністів. Лебе загрожує комуністам: "Панове, ви змусите мене звинити проти вас репресивних заходів"). "Якщо ми відкинемо програму надзвичайних наказів, тоді нам не уникнути політичних труднощів в Німеччині. Це тільки частина урядової програми". (Комуністи: "Отже ви далі ще більше обтяжуватимете маси?"). Далі Брюнінг конкретизує програму, говорячи про "заощадження та регулювання руху зарплатні" (читає зменшення зарплатні). "Наша додаткова програма, — каже він, — не повинна обтяжувати капіталу". (Комуністи: "Але зате воно обтяжуватиме пролетаріят"). "Німеччина буде конкретно-спроможною на світовому ринку тільки тоді, коли всі верстви німецького народу йтимути на відповідні жертви, — провадить далі райхканцлер.

Брюнінг посилюється на те, що соціальну програму теперішнього уряду намічали вже його "понапередники". (Читай: соціал-демократи). "Цю програму — каже Брюнінг далі, — здійняти надзвичайними заходами, не зважаючи на нечувану агітацію проти неї деяких верств людности. Зважаючи на виключний неспокій у нашому господарчому й політичному житті, ми хочемо по зможі дати роботу безробітним". (Комуністи: "Примуємо роботу"). "Поки існує безробіття, ми змушені звинити заходів, щоб його полекшити". (Комуністи: "Зробити це довші гуком, уряд докладає всіх сил, щоб здійснити свою програму").

Далі Брюнінг, говорячи про Юнгів план, відзначає, що від моменту складення репараційної угоди господарче становище Німеччини щомісяця погір-

Під фашістським нагаєм, багнетом і судами скаженої пілсудщини

В ПОЛЬЩІ ЗНОВУ ЗАСУДЖЕНО НА СМЕРТЬ ТРОХ РОБІТНИКІВ-КОМУНІСТІВ. — ФАШІСТСЬКА ВЛАДА КИДАЄ БЕЗНАСТАННО В ТЮРМИ КЕРІВНИКІВ РОБІТНИЧИХ І СЕЛЯНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ. — ЖАРСЬКОГО ЗАСУДЖЕНО НА 8 РОКІВ, А КРІМ ТОГО ПОГО МАНЮТЬ ЩЕ СУДИТИ В КІЛЬКОХ МІСЦЕВОСТЯХ ПОЛЬЩІ. — В ПОЛЬСЬКІЙ АРМІЇ ПАНУЄ МОРОДОБИТТЯ ТА ЗНУЩАННЯ З ЖОВНІРІВ. — ЗАХІДНЮ УКРАЇНУ ЗАТОПИЛИ ПОЛІЦІЯМИ ТА ВІЯСЬКОВИ КАРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ. — ЖАНДАРМ, УЛАН, БАГНЕТ І НАГАЯ — ЦЕ ЗАКОН І ПОРЯДОК ФАШІСТСЬКОЇ ПОЛЬЩІ. — ПЕПЕСИ ВІРНІ ПСИ ФАШІСТСЬКОЇ ДИКТАТУРИ. — ТІЛЬКИ ЄДИНИЙ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКИЙ ФРОНТ ПОДОЛАЄ ФАШІЗМ І ВИЗВОЛИТЬ ПРАЦЮЮЧИХ ІЗ СОЦІАЛЬНОГО П НАЦІОНАЛЬНОГО ГНЕТУ ОКУПАЦІЙНОЇ ФАШІСТСЬКОЇ ВЛАДИ.

Загострення терору — ось чим позначається "новий" уряд Пілсудського. Терор це — всеціліший лій від усіх хороб та вад фашізму. Тепер, коли в масах дедалі вище підноситься хвиля обурення проти нацистських фашістського режиму, коли під прапором революційної боротьби проти фашістської диктатури гуртуються не тільки робітники, а й найширші маси трудящих селян та пригноблених народів, фашізм бачить тільки один вихід: загострення терору.

Ухвалений недавно в Бялі смертний вирок тром робітничими комуністами — Каганови, Сосновцю та Небельському показує до якого напруження дійшла класова боротьба в Польщі, і свідчить про те, що фашізм дедалі більше застосовує методи громадянської війни проти революційного руху. На зростання революційного руху фашістська диктатура відповідає масовими арештами, розпуском революційних профорганізацій та наступом на легальні антифашістські робітничо-селянські організації. Дедалі більше число судових процесів керівників легальної революційної "Пілсудщини", фашістська влада кидала керівників революційної селянської організації "Самомою", до в'язниць і придуркує її роботу, закриває приміщення революційної організації українського селянства "Сельроб" і ув'язнює керівників, арештовує керівників організації білоруського трудящого селянства "Змаганіи".

Фашізм цілком здає собі справу з того, що революційні представники трудящих мас у соїм здобули величезну популярність. Тим то фашістська диктатура застосовує суворі репресії насамперед проти соїмового антифашістського бльоку. Після розпуску соїмово заарештовано всіх революційних депутатів, яких могла спіймати фашістська влада. Недавно, після розпуску горішньо-шлезького соїму, заарештовано комденулата т. Вечорку, що здобув велику популярність серед горішньо-шлезького робітництва своїми мужніми виступами на мітінгах та підчас демонстрацій. Поліція намагалася заарештувати також другого комденулата тов. Командру, але їй із цим не пощастило. Далшим проявом політики загострених заходів проти революційної соїмової фракції є засудження комденулата тов. Жарського до тяжкого ув'язнення на 8 років. Крім цього, тов. Жарського мають ще судити в різних містах Польщі.

Гнівне обурення робітничо-селянських мас відбивається у чимраз більшому незадоволенні в лавах військової диктатури дедалі суворішим терористичним режимом у касарнях та судовими розправами намагається придушити революційне заворушення серед солдатів.

"Цілі роки живе німецький народ у нечувані днів". — вигукне Брюнінг і закінчує свою промову закликом до всіх партій "забутти суперечки, що виникли підчас виборчої боротьби".

(Відповідь на цю промову комуністів гляди на 3 сторони.)

Процес серед солдатів. Процес 2-ох підофісерів у лодзинському військовому суді виявив перед широкими масами таємну систему биття солдатів, що й досі є в армії польської "республіки" повсякденне явище. Величний відгук серед широких солдатських мас, безперечно, мав також недавній процес удана Петра Коценга, якого засуджено до ув'язнення на півтора року за участь в демонстрації безробітних.

Водюча фашістська диктатура оголосила війну пригнобленим трудящим масам Західної України. Все Західну Україну затопили поліційні карні експедиції. Командування львівської військової округи наказало провести кавалерійські маневри в усіх трох східно-галицьких воєводствах. Усі визинні, касарні та концентраційні табори переповнені тисячами українських робітників та селян. Влада робить масові труси в школах, у культурних та господарських організаціях української людности. На всій території Західної України заборонено спортивні організації "Пласт", розпущено більшість філій спортивної організації "Луг" та "Пролетаріат".

Мало не щодня висаджують у повітря ту чи ту українську школу або кооператив. Винищих, звісно, не знаходять. Серед білого дня влаштують під прихильним крильцем держави українські погроми. Українські школи, що перебували не одні десятиліття австро-угорського панування й існували протягом 12 років "незалежної" Польщі, тепер закривають (гімназії в Тернополі, Рогатині, Дрогобичі тощо). Заарештованих українських селян жахливо катують, а часто й розстрілюють підчас спроби втекти". Недавно розстріляно в таких обставинах під Заліщиками учня 7 класу.

Цей нечувано лютий фашістський терор, крім загального завдання розбити революційний рух робітників, селян та пригноблених ародів, має на меті ще одне: готувати "вибори" до соїму. Поліція та улан — ось хто головні агітатори фашізму. Нагаєм, кулею та багнетом "напоумити" робітника й селянина — така є проста метода фашізму.

Вістря фашістського терору скеровано проти революційно-робітничо-селянського руху, єдиного ворога фашізму та урядової "санації". Намагаючись шаленим терором придушити революційний рух, фашізм до інших частин свого табору застосовує тільки методу залякування, щоб примушувати їх до більшої покорки фашістському режимові. Пілсудський дуже добре знає своїх соціал-фашістських конкурентів. Не дарма він багато років стояв на чолі ППС, не дарма його їй досі оточують кілька провідних членів ППС, як от Сладек, Пристор, Морачевський, а також командант Берестейської фортеці, де ув'язнено колишніх депутатів, Бернський. Отож один із найвідданіших прихильників Пілсудського Голуфко, який недавно виступив із ППС, відповідаючи на статтю ППС'янского "Робітника", писав:

"На питання пана Недзялковського я відповідаю: ува-

нення колишніх депутатів я вважаю за річ справедливую й користну своїм наслідками".

Голуфко та весь штаб пілсудчиків дуже добре знають, що ППС не зважить на боротьбу з фашістським режимом, що ватажки ППС та інших соціал-фашістських партій, бачать єдиного свого ворога тільки в революційному робітничстві й селянстві, яке прагне знищити фашістську диктатуру.

Саме останніми тижнями ми бачили найяскравіші докази цієї контрреволюційної ролі ППС. Тоді, як маси, навіть та частина їх, яка ще їде за соціал-фашістами, рвалася на вулицю, ППС'явські ватажки намагалася за всяку ціну зламати волю робітництва до боротьби й запобігти демонстраціям. Цю ганебну тактику "революційних" снів та контрреволюційних вчинків ще огидніше продемонстровано підчас розпуску горішньо-шлезького соїму. Ватажки ППС, "національної робітничої партії" та "християнських демократів" оголосили триденний страйк-протесте. Але вони не тільки нічого не зробили для організації страйку, а й усього намагалася придушити будь-який бойовий настрій. Характерна щодо цього стаття близького, до ППС'янского соціалістичної робітничої партії "Фольксвіле", який між іншим писав:

"Ми переконані, що навіть опозиційні польські партії не думали серйозно про страйк. Видавши заклики до страйку, вони скорше хотіли напоумити "санацію", показавши їй, що мовляв, в опозиції є засоби, щоб покласти край лютуванню санаторів".

Отже, навіть ватажки соціал-фашізму признаються, що їхні опозиційні жести є не що інше, як внутрішній конфлікт у єдиному фашістському таборі, що соціал-фашізм і на думці не має серйозно застосувати зброю страйку проти фашізму.

Проти наступу фашізму, проти дедалі вищої хвилі насаження і терору, проти шахрайських маневрів соціал-фашістської та інших "опозиційних" фракцій буржуазії виступає тільки протифашістський робітничо-селянський табор. Нехтуючи терором та соціал-фашістським шахрайством, протифашістський табор провадить свою передвирборчу кампанію під виразними гаслами повалення фашістської диктатури та утворення на її руїнах владі робітників і селян. У передвирборчій платформі Бльоку Робітничо-Селянської Єдності революційний пролетаріят Польщі розгорнув велику програму боротьби, програму соціалістичної революції в Польщі.

Навколо цієї програми агрутують під революційним прапором робітничо-селянської єдності трудящі маси. На кожний удар фашістської диктатури вони відповідають контр-ударом, це більшою боротьбою проти режиму терору, голоду та безробіття. Режимові національного пригноблення та війни вони протиставляють завзяту боротьбу за робітничо-селянський уряд.

І. Братківський. Варшава.